

INF1_Er was eens...

Lang geleden bracht de ontdekkingsreiziger Columbus goud en zilver uit Amerika mee terug naar Spanje. Goud en zilver, dat wilde Nederland ook wel hebben. De Nederlanders waren goed in het ontdekken van nieuwe landen, maar goud en zilver hadden ze nog niet gevonden.

Daarom werd Abel Tasman op reis gestuurd. Abel kwam uit Lutjegast, in Groningen. Hij was een goede kapitein.

Een rijke koopman, Athonie van Diemen, gaf hem een schip en zei: "Doe je best om nieuwe landen te ontdekken. Ik heb gehoord dat er een reisachtig land moet zijn dat Zuidland heet. Als je in een land komt waar mensen wonen, moet je proberen vriendschap met ze te sluiten. Vraag de mensen of ze goud en zilver hebben. Als ze 'ja' zeggen, moet je net doen of het je niets kan schelen. Het is beter dat de mensen daar niet weten dat goud en zilver heel veel waard zijn. Probeer goud en zilver met de mensen te ruilen. Geef ze er bijvoorbeeld oude spijkers of messen voor terug."

"Ik zal mijn best doen," zei Abel Tasman.

[...]

Gelukkig ontdekte Abel ook nog eilanden waar de mensen wel vriendelijk waren. Voor de matrozen aan land gingen, zwaaiden ze eerst met witte vlaggen naar de eilandbewoners. Ze ruilden kokosnoten en varkens tegen spijkers, mensen en stukken zeildoek.

Later kregen de landen die Abel Tasman had ontdekt nieuwe namen. Van Diemenland kreeg de naam van de man die het had ontdekt: Tasmanië. En Statenland werd Nieuw-Zeeland.

Zuidland bleek niet zo groot te zijn als men dacht. Eerst heette het Nieuw-Holland, maar al snel kreeg het een nieuwe naam: Australië.

Abel Tasman, de man uit Lutjegeest, was een goede ontdekkingsreiziger. Maar goud en zilver heeft hij in al die landen niet gevonden.

En zo...is het echt gebeurd.

